

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 14.9.2009
COM(2009) 472 galīgā redakcija

**KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PADOMEI, EIROPAS PARLAMENTAM UN EIROPAS
EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI**

**par ES Kopējā transfertcenu noteikšanas foruma darbību laikposmā no 2007. gada
marta līdz 2009. gada martam un ar to saistīto priekšlikumu pārstrādātām Rīcības
kodeksam Arbitrāžas konvencijas sekmīgai īstenošanai (90/436/EEK, 1990. gada
23. jūlijs)**

{SEC(2009) 1168}

{SEC(2009) 1169}

**KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PADOMEI, EIROPAS PARLAMENTAM UN EIROPAS
EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI**

**par ES Kopējā transfertcenu noteikšanas foruma darbību laikposmā no 2007. gada
marta līdz 2009. gada martam un ar to saistīto priekšlikumu pārstrādātam Rīcības
kodeksam Arbitrāžas konvencijas sekmīgai īstenošanai (90/436/EEK, 1990. gada
23. jūlijs)**

SATURS

1.	Mērķis un konteksts	3
2.	ES Kopējā transfertcenu noteikšanas foruma darbība no 2007. gada marta līdz 2009. gada martam	4
2.1.	<i>JTPF</i> secinājumi par sodiem un transfertcenu noteikšanu.....	4
2.2.	<i>JTPF</i> secinājumi par dažu Arbitrāžas konvencijas noteikumu interpretāciju.....	5
3.	Arbitrāžas konvencija un ar to saistītie jautājumi	8
4.	<i>JTPF</i> pašreizējā un turpmākā darba programma	9
5.	Komisijas secinājumi	9
PIELIKUMS.....		11
PROJEKTS PĀRSKATĪTAM RĪCĪBAS KODEKSAM, LAI SEKMĪGI ĪSTENOTU KONVENCIJU PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS NOVĒRŠANU SAKARĀ AR ASOCIĒTU UZŅĒMUMU PEĻNAS KOREKCIJU		11

1. MĒRKIS UN KONTEKSTS

1. Transfertcenas ir cenas, par kurām uzņēmums nodod fiziskas preces un nemateriālu īpašumu vai sniedz pakalpojumus saistītiem uzņēmumiem. Nodokļu ziņā izmanto pamatprincipu: šādu darījumu nosacījumi nedrīkst atšķirties no to darījumu nosacījumiem, kas notiktu starp nesaistītiem uzņēmumiem. Šo principu dēvē par tirgus cenas jeb nesaistītu uzņēmumu darījuma (angl. „arm’s length”) principu, kas ir starptautiski atzīts, bet ne visos gadījumos vienādi piemērots. Šis princips ir izklāstīts ESAO nodokļu paraugkonvencijas 9. pantā. ESAO ir izdevusi vadlīnijas¹ par nesaistītu uzņēmumu darījuma principa piemērošanu, vērtējot saistītu uzņēmumu transfertcenas.
2. Eiropas Savienībā (ES) nesaistītu uzņēmumu darījuma principu un attiecīgās ESAO vadlīnijas ir pieņēmušas un izmanto visas dalībvalstis. Tomēr ESAO vadlīniju interpretācija un piemērošana dažādās valstīs var atšķirties. Dažādas interpretācijas nozīmē neskaidrību nodokļu maksātājiem un var ietekmēt iekšējā tirgus darbību, jo par to pašu peļņu var divreiz iekasēt nodokļus — izveidojas nodokļu dubultā uzlikšana.
3. Iekšējā tirgus darbībai ir ļoti svarīgi, lai ātri un efektīvi tiktu likvidēta jebkāda nodokļu dubultā uzlikšana, kas rodas no transfertcenu korekcijas vai dažādas ESAO vadlīniju interpretācijas. Tāpēc 1990. gadā visas ES dalībvalstis pieņēma daudzpusēju konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu sakarā ar asociēto uzņēmumu peļņas korekciju (Arbitrāžas konvenciju jeb AK)².
4. Pēc Komisijas paziņojuma, kas pieņemts 2001. gadā³, 2002. gada oktobrī tika izveidots ES Kopējais transfertcenu noteikšanas forums (*JTPF*) — ekspertu grupa. *JTPF* uzdevums ir meklēt pragmatiskus risinājumus problēmām, kas rodas, piemērojot nesaistītu uzņēmumu darījuma principu, un novērst nodokļu dubultu uzlikšanu.
5. Komisija, izstrādājot trīs paziņojumus, trīs reizes sniegusi pārskatu par *JTPF* darbību. Pirmajā paziņojumā⁴ tika ierosināts Arbitrāžas konvencijas rīcības kodekss⁵, lai nodrošinātu efektīvāku AK darbību. Otrajā paziņojumā⁶ ierosināts Rīcības kodekss⁷ attiecībā uz iekšējo cenu noteikšanas dokumentāciju asociētiem uzņēmumiem ES – ES iekšējo cenu noteikšanas dokumentāciju (*EU Transfer Pricing Documentation* jeb *EU TPD*). *EU TPD* rīcības kodeksa mērķis ir nodrošināt konsekvētu pieeju, nosakot, kādi dokumenti dalībvalstīm jāpieprasa un jāpieņem, īstenojot savus transfertcenu noteikumus. Trešajā paziņojumā⁸ izklāstītas vadlīnijas

¹ „Transfer pricing guidelines for multinational enterprises and tax administrations”.

² OV L 225, 20.8.1990. – Konvencija 90/436/EEK.

³ Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai: Ceļā uz iekšējo tirgu bez šķēršļiem — stratēģija, lai uzņēmumu darbībām nodrošinātu ES konsolidētu uzņēmuma peļņas nodokļa bāzi, COM(2001) 582 galīgā redakcija, 23.10.2001.

⁴ OV C/2004/122, 30.4.2004., 45. lpp.

⁵ OV C/2006/176, 28.7.2006., 8. lpp.

⁶ OV C/2006/49, 28.2.2006., 23. lpp.

⁷ OV C/2006/176, 28.7.2006., 1. lpp.

⁸ COM(2007) 71 galīgā redakcija, 28.2.2007.

iekšējo cenu noteikšanas nolīgumiem (ICNN) Eiropas Savienībā. ICNN uzskata par efektīvu strīdu novēršanas instrumentu, jo tie nodrošina iepriekšēju skaidrību par transfertcenu noteikšanas metodiku.

6. Šis — ceturtais — paziņojums informē par *JTPF* darbu pēdējos divos gados, un tā pielikumā pievienots pārskatīts Arbitrāžas konvencijas rīcības kodekss. Novērojot pašreizējā rīcības kodeksa piemērošanu, tika secināts, ka sasniegt rīcības kodeksā noteikto mērķi atrisināt lietu trīs gados ir sarežģīti un nepieciešams papildu darbs procesa precizēšanā, lai sekmētu lietas atrisināšanu trīs gadu termiņā. Tāpēc tiek ierosināti daži grozījumi, kas precizē Arbitrāžas konvencijas noteikumus.

2. ES KOPEJĀ TRANSFERTCENU NOTEIKŠANAS FORUMA DARBĪBA NO 2007. GADA MARTA LĪDZ 2009. GADA MARTAM

7. Minētajā periodā *JTPF* pieņēma divus ziņojumus: vienu par soda naudām un transfertcenu noteikšanu, ko pieņēma vienbalsīgi, un otru par dažu Arbitrāžas konvencijas noteikumu interpretāciju, ietverot vairākas atrunas saistībā ar nepietiekamo kapitalizāciju. Minētie ziņojumi pievienoti šim paziņojumam kā dienestu darba dokumenti. *JTPF* rekomendācijas, kas izklāstītas *JTPF* ziņojumā par dažu AK noteikumu interpretāciju, ir iestrādātas pārstrādātajā AK rīcības kodeksā šā paziņojuma pielikumā.

2.1. *JTPF* secinājumi par sodiem un transfertcenu noteikšanu

8. Pirmajā *JTPF* darba programmā sodi tika ietverti kā būtiska problēma, ar ko saskaras starptautiski uzņēmumi. Šo jautājumu *JTPF* skatīja divreiz — kad foruma dalībnieks profesors Maisto veica pētījumu, kā sodu jautājums tiek risināts ES dalībvalstīs, un *JTPF* diskusijās par transfertcenu noteikšanas dokumentācijas prasībām.
9. ES dalībvalstīs darbojas noteikumi, kuru mērķis ir panākt, lai nodokļu maksātāji ievērotu valsts nodokļu tiesību aktus. Šie noteikumi katrā dalībvalstī atšķiras. Transfertcenu jomā parasti piemēro sodus, ja nav ievērotas transfertcenu noteikšanas dokumentācijas prasības, nodokļu maksātājs nesadarbojas vai uzrāda pārāk mazu peļņu.
10. Sodi var būt vai nu naudas sodi, piemēram, papildu maksājumi vai nodokļi, kas jāmaksā nepilnīgi samaksāto nodokļu rezultātā papildus trūkstošajai nodokļu summai, vai citi pasākumi, piemēram, pierādījuma pienākums nodokļu maksātājam, kas nav rīkojies godprātīgi.
11. Pie sodiem nepieder procentu maksājumi par nodokļa kavējumiem, jo tos uzliek, lai kompensētu naudas vērtības izmaiņas laika periodā.
12. Attiecībā uz transfertcenas dokumentācijas sodiem *JTPF* uzskata, ka šis jautājums jau ir apskatīts transfertcenu noteikšanas dokumentācijas rīcības kodeksā, kur atrodami šādi ieteikumi:

„Dalībvalstīm nav jāpiemēro sodi par dokumentācijas prasību neievērošanu, ja nodokļu maksātāji labticīgi, atbilstošā veidā un savlaicīgi ievēro standartizētas un saskaņotas dokumentācijas prasības, kas minētas pielikumā, vai dalībvalstu iekšējās

dokumentācijas prasības un atbilstīgi piemēro savu dokumentāciju, lai noteiktu transfertcenas godīgas konkurences apstākļos.

...

Nodokļu maksātājiem nepiemēro sodus par sadarbības prasību neievērošanu, ja viņi ir piekrituši pieņemt EU TPD pieeju un sniedz pēc īpaša pieprasījuma vai nodokļu revīzijas laikā attiecīgā veidā un savlaicīgi papildu informāciju un dokumentus, kas nav 18. punktā paredzētā EU TPD.”

13. Tā kā sodus nosaka valsts tiesību akti un tā kā kopumā ES dalībvalstis nepiemēro atsevišķu sodu sistēmu transfertcenu korekcijai, *JTPF* secina, ka transfertcenu un sodu jautājums jārisina, izmantojot esošās ES dalībvalstu sodu sistēmas.
14. Tomēr *JTPF* vienojās par šādiem trim secinājumiem.
 - (a) Attiecībā uz sodiem, kas saistīti ar transfertcenu korekciju, *JTPF* atzīst, ka transfertcenu noteikšanā nav iespējama viena nekļūdīga pieeja; noteikt cenu pēc nesaistītu uzņēmumu darījuma principa var dažādi. Tāpēc nodokļu administrācijas nedrīkst uzlikt sodu automātiski, neizskatot lietas būtību, pamatojoties tikai uz to, ka transfertcena noteikta nepareizi.
 - (b) Attiecībā uz sodu atcelšanu vai mīkstināšanu gadījumos, kad izmantota savstarpējās vienošanās procedūra (SVP) saskaņā ar konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu vai Arbitrāžas konvencijā paredzētā procedūra, — praksē sodu parasti samazina vai atceļ pēc tam, kad leļupējā virzienā pārskatīts sākotnējais risinājums starp nodokļu maksātāju un nodokļu administrāciju, vai pēc vienošanās starp nodokļu administrācijām, kas iesaistītas SVP vai AK procedūrā, par transfertcenas korekcijas samazināšanu. *JTPF* atkārtotja, ka sods jāsamazina samērīgi, atbilstoši leļupējai pārskatīšanai. Tādējādi tiktu panākta soda atbilstība galīgajai transfertcenai, par kuru panākta vienošanās. Taču tas ne vienmēr attieksies uz kriminālsodu vai sodu, ko saskaņā ar Arbitrāžas konvenciju uzskata par bargu.
 - (c) Visbeidzot *JTPF* secināja, ka attiecībā uz Arbitrāžas konvenciju un iespēju liegt to izmantot barga soda gadījumā šis jautājums jāizskata ziņojumā par Arbitrāžas konvenciju (sk. 2.2. punktu, 17. daļu).

2.2. *JTPF* secinājumi par dažu Arbitrāžas konvencijas noteikumu interpretāciju

15. Pirmā rīcības kodeksa mērķis bija nodrošināt efektīvāku un saskaņotāku Arbitrāžas konvencijas piemērošanu visās ES dalībvalstīs un izveidot procedūras, kas ļautu laicīgi un sekmīgi iziet visus Arbitrāžas konvencijā paredzētos posmus. Rīcības kodeksā ES dalībvalstīm tika ieteikts apturēt nodokļa iekasēšanu, kamēr notiek pārrobežu strīdu izšķiršana.
16. Pamatojoties uz praktisko pieredzi, kas gūta kopš šī pirmā rīcības kodeksa pieņemšanas 2004. gadā, *JTPF* locekļi uzskatīja, ka nepieciešams saskaņot dažu noteikumu interpretāciju. Īpaši tika izdalīti šādi jautājumi: bargi sodi, AK piemērošanas joma (transfercenas noteikšana trīsstūrveida lietās un nepietiekamās kapitalizācijas gadījumi), nodokļu iestādes uzliktie/ kreditētie procentu maksājumi gadījumos, kad lietu izskata saskaņā ar AK, AK darbība (noteikumi par

padomdevējas komisijas izveidošanas termiņu, neatkarīgu autoritatīvu personu neatkarības noteikšanas kritēriji), diena, no kuras lietu var pieņemt saskaņā ar AK, un mijdarbība starp AK un attiecīgās valsts tiesvedību.

17. *JTPF* izskatīja arī jautājumu par bargiem sodiem (AK 8. panta 1. punkts), t.i., iespēju liegt izmantot AK, ja nodokļu maksātājam var tikt piemērots bargs sods. Minēto pantu papildina vienpusējas deklarācijas, kurās dalībvalstis paskaidro, ko tās uzskata par bargiem sodiem. Šobrīd dažas dalībvalstis atzīst, ka to vienpusējās deklarācijās bargu sodu raksturojums nav atbilstošs. Turklāt kopš 1995. gada nodokļu administrācijas ir guvušas plašāku pieredzi ar transfertcenu strīdiem, un praksē AK izmantošana ir liegta ļoti reti. Tāpēc *JTPF* secināja, ka bargi sodi jāpiemēro tikai ārkārtas gadījumos, piemēram, ja notikusi krāpšana, un aicināja dalībvalstis precīzāk atspoguļot šo secinājumu vienpusējās deklarācijās.
18. *JTPF* izpētīja, ciktāl AK attiecas uz „nepietiekamās kapitalizācijas” gadījumiem. Vienbalsīgi tika secināts, ka AK attiecas uz procentu maksājumu korekciju aizdevumos starp saistītiem uzņēmumiem. Taču nodokļu administrāciju locekļu viedokļi par to, vai AK ietver arī aizdevuma summas korekcijas, atšķīrās, kas savukārt aktualizē plašāku diskusiju tematu — vispārējo kredībspēju. Jautājums kļūst īpaši sensitīvs, ja uzskatāms, ka ar nepietiekamo kapitalizāciju saistītās peļņas korekciju izraisījuši ES dalībvalstu piemērotie ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumi (ĻINN), nevis vispārējie nesaistīto uzņēmumu noteikumi, par ko liecina ar ĻINN saistīto atrunu skaits *JTPF* ieteikumos.
19. Vairums dalībvalstu uzskata, ka AK attiecas uz nepietiekamās kapitalizācijas gadījumiem, jo tajā skaidri noteikts: „šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc nosacījumiem..” Tādējādi AK attiecas uz visām korekcijām, kuras ir saistītas ar vienošanās ceļā noteiktiem vai uzliktiem nosacījumiem attiecībā uz procentu likmēm, aizdevumu summu un kredībspēju. Ievērojams mazākums šim secinājumam nepiekrīta, apgalvojot, ka ĻINN un nesaistīto uzņēmumu darījuma principa piemērošana finanšu darījumam ir dažādi jēdzieni un ka tāpēc uz aizdevuma summas un kredīspējas korekcijām AK neattiecas.
20. Komisija, pamatojoties uz AK tekstu, uzskata, ka 4. panta 1. punkts ir pietiekami plašs un ietver visus nepietiekamās kapitalizācijas noteikumu aspektus, neatkarīgi no tā, vai tie attiecas uz procentu likmēm vai aizdevuma summu, jo visi šie aspekti beigās ietekmē saistīto uzņēmumu peļņu.
21. Jāpiebilst, ka arī Eiropas Kopienų Tiesa (EKT), piemērojot nesaistīto uzņēmumu darījuma principu, atsaucas uz minētajiem dažādajiem nepietiekamās kapitalizācijas noteikumu aspektiem⁹. Attiecībā uz korekcijām, kuras (tikai pārrobežu situācijās) pilnībā vai daļēji izriet no valsts ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumu (ĻINN) piemērošanas, Komisija, pamatojoties uz nesen pieņemto EKT judikatūru un atbilstoši nostājai, kas daļēji izklāstīta paziņojumā par nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas pasākumiem¹⁰, secina, ka par šādām korekcijām

⁹ Sk. *Thin Cap GL* lietu C-524/04, 13.3.2007., 81. punktu.

¹⁰ OV C/2008/106, 26.4.2008., 13. lpp.

uzskatāmas tikai tās, kas attiecas uz pilnīgi vai daļēji mākslīgiem darījumiem. Turklāt vienīgajam noteikuma mērķim jābūt darījuma pareizās cenas noteikšanai.

22. Tā kā AK ietver korekcijas, kas attiecas uz nesaistītu uzņēmumu darījuma principa īstenošanu, minētajās situācijās nav iemesla nepiemērot AK. Tāpēc Komisija aicina visas nodokļu administrācijas pieņemt šo interpretāciju, lai nodrošinātu plašāko iespējamo piekļuvi AK procesa piedāvātajām priekšrocībām.
23. Forums pārskatīja tagadējās Arbitrāžas konvencijas un ar to saistītā Rīcības kodeksa īstenošanu nodokļu dubultās uzlikšanas gadījumos, kad darījumā iesaistītas vairāk nekā divas Eiropas puses. Lai izskatītu šo jautājumu, bija jāvienojas par attiecīgās lietas definīciju; un tā bija šāda: *trīsstūrveida lieta ir tāda lieta, kur divas dalībvalstis SVP nevar pilnībā atrisināt nodokļu dubulto uzlikšanu, kas rodas transfertcenas gadījumā, piemērojot nesaistītu uzņēmumu darījuma principu, jo saistītais uzņēmums – saskaņā ar Arbitrāžas konvencijas definīciju —, kurš atrodas trešajā dalībvalstī un kuru identificējušas abas ES kompetentās iestādes (pierādījuma pamatā ir salīdzināmības analīze, tostarp funkcionālā analīze, un citi saistītie faktuālie elementi), būtiski ietekmēja nesaistītu uzņēmumu darījuma principa rezultātu attiecīgo darījumu ķēdē vai komerciālajās/ finanšu attiecībās, un ko par tādu atzīst nodokļu maksātājs, kas ir cietis no nodokļu dubultās uzlikšanas un pieprasa SVP.*
24. *JTPF* nolēma, ka Arbitrāžas konvencija attiecas uz transfertcenu strīdiem trīsstūrveida lietās, kur iesaistītas tikai ES kompetentās iestādes. Forums arī izskatīja iespējamās praktiskās vadlīnijas, kas varētu vienkāršot šādu lietu atrisināšanu.
25. Attiecībā uz pirmajā Rīcības kodeksā ietverto ieteikumu apturēt nodokļu iekasēšanu savstarpējās vienošanās procedūras laikā *JTPF* izskatīja iespēju apturēt procentu piemērošanu procedūras laikā. Visas nodokļu iestādes piekrita, ka dažādās pieejas procentu iekasēšanas un atmaksas piemērošanā SVP procesa laikā nedrīkst negatīvi ietekmēt nodokļu maksātāju. Tāpēc *JTPF* ieteica dalībvalstīm piemērot vienu no šādām pieejām: 1) iekasēt nodokļus vai tos atmaksāt, nepiemērojot procentus; 2) iekasēt nodokļus vai tos atmaksāt, piemērojot procentus; 3) attiecībā uz procentu iekasēšanu vai atmaksu katru gadījumu izskatīt atsevišķi (iespējams, SVP procesā). Kompetentās iestādes, apspriežot un pieņemot vispiemērotāko pieeju, pamatojoties uz trim minētajiem variantiem, var novērst to, ka nodokļu maksātāju negatīvi ietekmē dažādas pieejas procentu piemērošanai SVP sarunās. Komisija aicina pieņemt minēto procedūru.
26. Arbitrāžas konvencija tika izstrādāta, lai veicinātu strīdu atrisināšanu trīs gadu termiņā. Statistikas dati¹¹ skaidri liecina, ka daudzos gadījumos risinājuma atrašanai vajadzīgi vairāk nekā trīs gadi. Tika konstatēts, ka viens no lielākajiem Arbitrāžas konvencijas procesa trūkumiem ir tas, ka 7. panta 1. punktā minētās padomdevējas komisijas izveidei nav noteikts skaidrs termiņš. Lai atrisinātu šo problēmu, *JTPF* nolēma, ka padomdevēja komisija jāizveido ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc AK procesa sākotnējā posma beigām, kā tas noteikts AK 7. pantā.

¹¹ Sk. dienestu darba dokumentu.

27. Vēl viens sarežģījums, kas traucē panākt vienošanos, ir jautājums, vai neatkarīga autoritatīva persona, ko ieceļ padomdevējā komisijā, patiešām ir neatkarīga. *JTPF* uzskata, ka būtu lietderīgi izmantot standartizētu deklarāciju. Neatkarīgām autoritatīvām personām, ko nominē dalībvalstīm, būs jāparaksta deklarācija, kurā persona pieņem nomināciju un deklarē neatkarību konkrētajā lietā. Tāpat *JTPF* vienojās, ka neatkarīgām autoritatīvām personām nav jābūt nominējošās valsts pilsoņiem vai rezidentiem, bet viņiem jābūt tādas valsts pilsoņiem, kas ir AK līgumslēdzēja puse, un rezidentiem teritorijā, kur piemēro AK atbilstoši AK 16. pantam.
28. *JTPF* arī precizēja datumu, no kura lietu var iesniegt izskatīšanai saskaņā ar AK, kad valsts ir pievienojusies AK. *JTPF* secināja, ka lietu var izskatīt saskaņā ar AK, ja lūgums iesniegts AK 6. pantā minētajā termiņā, bet pēc tam, kad stājusies spēkā jaunu dalībvalstu pievienošanās AK, pat ja korekcija attiecas uz iepriekšējiem fiskālajiem gadiem.
29. *JTPF* sīkāk paskaidroja AK 7. pantu un savstarpējo saikni starp savstarpējās vienošanās procedūru un pārsūdzību tiesā. Katra dalībvalsts sniedza informāciju par savas valsts situāciju. Sīkāka informācija ietverta *JTPF* ziņojumā par dažu AK noteikumu interpretāciju, VIII pielikumā.

3. ARBITRĀŽAS KONVENCIJA UN AR TO SAISTĪTIE JAUTĀJUMI

30. Ratifikācijas process Konvencijai par jauno dalībvalstu pievienošanos Arbitrāžas konvencijai¹² tika pabeigts 2009. gadā.
31. Padome 2008. gada 23. jūnijā pieņēma lēmumu¹³, ar ko paplašina Arbitrāžas konvencijas piemērošanu, attiecinot to uz Bulgāriju un Rumāniju. Lēmums stājās spēkā 2008. gada 1. jūlijā.
32. Tagad nodokļu maksātāji turpmākajiem darījumiem var izmantot Arbitrāžas konvenciju praktiski visās dalībvalstīs. Plašāka informācija ir pieejama Padomes tīmekļa vietnē¹⁴.
33. Dalībvalstis ziņoja, kā tiek ieviests ieteikums apturēt nodokļa iekasēšanu, kas ietverts 2004. gadā pieņemtajā Rīcības kodeksā. Visas dalībvalstis līdz 2009. gada marta beigām apstiprināja, ka pārtraukšana ir iespējama vai būs iespējama. Sīkāka informācija ietverta *JTPF* ziņojumā par dažu AK noteikumu interpretāciju, IX pielikumā. Situācija būs jānovēro arī turpmāk, lai pārliecinātos par praktisko piemērošanu.
34. Ikgadējais monitorings, ko veic, lai pārbaudītu, cik lietu izskatīšana saskaņā ar ES Arbitrāžas konvenciju nav pabeigta, atklāja, ka ilgi procesā esošu transfertcenu

¹² OV C 2005/160, 30.6.2005., 1.-22. lpp.

¹³ OV L 2008/174, 03.7.2008., 1.-5. lpp.

¹⁴

http://www.consilium.europa.eu/cms3_Applications/applications/Accords/details.asp?cmsid=297&id=2004119&lang=en&doclang=en

nodokļu dubultās uzlikšanas lietu skaits ir samazinājies. Komisija uzskata, ka ir panākta pozitīva tendence.

35. Taču, kā redzams tabulā, jaunu transfertcenu lietu skaits pieaug, tāpēc nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanai šajās lietās joprojām vajadzīgi lieli resursi.

4. JTPF PAŠREIZĒJĀ UN TUIRPMĀKĀ DARBA PROGRAMMA

36. Darba programma, kas pieņemta 2007. gadā, paredz šādus jautājumus: pakalpojumi grupas iekšienē, mazie un vidējie uzņēmumi, izmaksu sadale un pieņemto instrumentu monitorings. 2008. gadā *JTPF* sāka izskatīt jautājumu par pakalpojumiem grupas iekšienē.
37. Turpmāk Forums turpinās pārraudzīt procesu, pētot, kā tiek piemērots Rīcības kodekss par transfertcenu dokumentāciju un ICNN vadlīnijas. Paredzēts, ka dalībvalstīm un uzņēmumiem būs jāsniedz ziņojumi par dažādo instrumentu ieviešanu un par praktiskām problēmām, kas radušās ieviešanas procesā. Nākamais monitoringa process attieksies uz Rīcības kodeksu par transfertcenu dokumentāciju un sāksies 2009. gadā.
38. Attiecībā uz Arbitrāžas konvenciju Komisija ņems vērā, ka par šādiem jautājumiem vēl vajadzīgas turpmākas apspriedes: iespēja izveidot pastāvīgu un neatkarīgu sekretariātu un savstarpējā saikne starp Arbitrāžas konvenciju un ESAO nodokļu paraugkonvencijas 25. panta 5. punktu.

5. KOMISIJAS SECINĀJUMI

39. Attiecībā uz *JTPF* darbu laikposmā no 2007. gada marta līdz 2009. gada martam Komisija pateicas *JTPF* dalībniekiem par konstruktīvo ieguldījumu praktisku ieteikumu sagatavošanā, meklējot risinājumus konstatētajām problēmām.
40. Ziņojot par sodiem un Arbitrāžas konvenciju, *JTPF* izpilda vienu no saviem galvenajiem uzdevumiem — sekmē labāku Arbitrāžas konvencijas īstenošanu. Komisija uzskata, ka ļoti svarīgi ir *JTPF* ziņojumiem pievienotie pielikumi, kuros sniegta lietderīga paskaidrojoša informācija.
41. Komisija pilnībā atbalsta secinājumus un ieteikumus, kas ietverti *JTPF* ziņojumos par sodiem un transfertcenām un par dažu AK noteikumu interpretāciju. Pamatojoties uz šiem rezultātiem, Komisija ir sagatavojusi klātpievienoto priekšlikumu pārskatītam Arbitrāžas konvencijas Rīcības kodeksam.
42. Komisija uzskata, ka pārskatītā Rīcības kodeksa priekšlikumā ietvertie ieteikumi pēc to pieņemšanas dalībvalstīs paaugstinās šī instrumenta efektivitāti un ļaus ātrāk atrisināt strīdus par transfertcenām.
43. Tāpēc Komisija aicina Padomi apstiprināt priekšlikumu pārskatītam Arbitrāžas konvencijas Rīcības kodeksam un dalībvalstis — bez liekas kavēšanās ieviest jaunos ieteikumus savas valsts tiesību aktos vai administratīvajos noteikumos. Dalībvalstis tiek rosinātas arī piešķirt pietiekamus resursus transfertcenu strīdu risināšanai, tā lai šis process neievilkotos.

44. Komisija pieņem zināšanai, ka AK Rīcības kodeksā paredzēta monitoringa procedūra, kuras rezultātā tika sagatavoti ieteikumi AK procesa pilnveidei. Tā uzskata, ka AK procesā iesniegto jauno lietu skaita pieaugums palīdz samazināt nodokļu dubulto uzlikšanu iekšējā tirgū un liecina par lielāku nodokļu maksātāju uzticību AK procesa efektivitātei.
45. Taču Komisija apzinās, ka, iespējams, kodekss arī turpmāk būs jāpārskata un jāatjaunina, ņemot vērā jaunu pieredzi, un turpinās pārraudzīt AK darbību, lai varētu ierosināt uzlabojumus, ja tādi vajadzīgi, pievēršot īpašu uzmanību lietu atrisinājumu tendencēm un pavērsieniem starptautiskajā strīdu izšķiršanā arbitražas ceļā.
46. Attiecībā uz nepietiekamo kapitalizāciju Komisija uzskata — tā kā AK attiecas uz peļņu, kas nāk no komerciālām un finanšu attiecībām, nediferencējot dažādus peļņas veidus, AK piemēro visiem nepietiekamās kapitalizācijas korekcijas aspektiem. Komisija atzīst, ka vienošanās par AK attiecināšanu uz procentu maksājumiem ir ļoti svarīga, taču dažādās interpretācijas par to, vai aizdevuma summa arī ietilpst AK darbības jomā, rada neskaidrības, lielāku slogu noteikumu ievērošanā un potenciālus nodokļu dubultas uzlikšanas gadījumus. Tāpēc dalībvalstis tiek aicinātas ļaut izmantot Arbitražas konvenciju strīdos par minētajiem nepietiekamās kapitalizācijas aspektiem, lai izvairītos no nodokļu dubultas uzlikšanas.
47. Dalībvalstis tiek aicinātas arī grozīt savas vienpusējās deklarācijas par termina „bargs sods” definējumu, lai sašaurinātu tā piemērošanu un precīzāk atspoguļotu Foruma ieteikumu piemērot bargus sodus tikai ārkārtas gadījumos, piemēram, par krāpšanu.
48. Dalībvalstis tiek aicinātas ik pēc diviem gadiem ziņot Komisijai par pasākumiem, kas veikti šī pārskatītā Rīcības kodeksa īstenošanai, un par tā praktisko darbību. Pamatojoties uz šiem ziņojumiem, Komisija periodiski pārskatīs Rīcības kodeksu.

PIELIKUMS

PROJEKTS PĀRSKATĪTAM RĪCĪBAS KODEKSAM, LAI SEKMĪGI ĪSTENOTU KONVENCIJU PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS NOVĒRŠANU SAKARĀ AR ASOCIĒTU UZŅĒMUMU PEĻŅAS KOREKCIJU

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME UN DALĪBVALSTU VALDĪBU PĀRSTĀVJI
PADOMES SANĀKSMĒ,

ŅEMOT VĒRĀ 1990. gada 23. jūlija Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas
novēršanu sakarā ar asociēto uzņēmumu peļņas korekciju („Arbitrāžas konvenciju”),

ATZĪSTOT, ka gan dalībvalstīm, gan nodokļu maksātājiem vajadzīgi sīkāk izstrādāti
noteikumi, kas ļautu sekmīgāk īstenot minēto konvenciju,

ŅEMOT VĒRĀ Komisijas XXX paziņojumu par ES Kopējā transfertcenu
noteikšanas foruma darbu laikposmā no 2007. gada marta līdz 2009. gada martam,
pamatojoties uz *JTPF* ziņojumiem par sodiem un transfertcenām un par dažu
Arbitrāžas konvencijas noteikumu interpretāciju,

UZSVEROT, ka Rīcības kodekss ir politiska apņemšanās, kas neiespaido dalībvalstu
tiesības un pienākumus un attiecīgās dalībvalstu vai Kopienas kompetences jomas,
kas izriet no Līguma,

ATZĪSTOT, ka šī Rīcības kodeksa īstenošanai nevajadzētu kavēt risinājumus
globālākā līmenī,

APSTIPRINOT secinājumus, kas ietverti *JTPF* ziņojumā par sodiem,

PIEŅEM ŠĀDU PĀRSKATĪTO RĪCĪBAS KODEKSU.

**Neietekmējot dalībvalstu un Kopienas attiecīgo kompetenci, šis pārskatītais
Rīcības kodekss attiecas uz Arbitrāžas konvencijas īstenošanu un dažiem
jautājumiem, kas saistīti ar savstarpējās vienošanās procedūru saskaņā ar
nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumiem dalībvalstu starpā.**

1. Arbitrāžas konvencijas darbības joma

1.1. ES trīsstūrveida transfertcenu gadījumi

a) Šajā Kodeksā ES trīsstūrveida lieta ir tāda lieta, kur Arbitrāžas konvencijas
procedūras pirmajā pakāpē divas ES kompetentās iestādes nevar pilnībā atrisināt
nodokļu dubulto uzlikšanu, kas rodas transfertcenas gadījumā, piemērojot nesaistītu
uzņēmumu darījuma principu, jo saistītais uzņēmums, kurš atrodas citā(-s)
dalībvalstī(-s) un kuru identificējušas abas ES kompetentās iestādes (pierādījuma
pamatā ir salīdzināmības analīze, tostarp funkcionālā analīze, un citi saistītie
faktuālie elementi), būtiski ietekmēja nesaistītu uzņēmumu darījuma principa
rezultātu attiecīgo darījumu ķēdē vai komerciālajās/ finanšu attiecībās, un ko par tādu
atzīst nodokļu maksātājs, kas ir cietis no nodokļu dubultās uzlikšanas un pieprasa
piemērot Arbitrāžas konvencijas noteikumus.

b) Arbitrāžas konvencijas darbības joma ietver visus ES darījumus, kas iesaistīti dalībvalstu trīsstūrveida lietās.

1.2. Nepietiekamā kapitalizācija

Arbitrāžas konvencija skaidri atsaucas uz peļņu, kas izriet no komerciālām vai finanšu attiecībām, bet nediferencē konkrētus peļņas veidus. Tāpēc Arbitrāžas konvencija attiecas uz peļņas korekcijām, kas izriet no finanšu attiecībām, tostarp attiecībā uz aizdevumu un tā noteikumiem, un pamatojas uz nesaistītu uzņēmumu darījuma principu.

2. Lietas pieņemšana

Pamatojoties uz Arbitrāžas konvencijas 18. pantu, dalībvalstīm tiek ieteikts pieņemt, ka uz lietu attiecas Arbitrāžas konvencija, ja lūgums iesniegts termiņā pēc tam, kad stājusies spēkā jaunu dalībvalstu pievienošanās Arbitrāžas konvencijai, pat ja korekcija attiecas uz iepriekšējiem fiskālajiem gadiem.

3. Bargi sodi

Tā kā 8. pants 1. punkts paredz elastību, atsakot iespēju izmantot Arbitrāžas konvenciju barga soda uzlikšanas gadījumā, un ņemot vērā kopš 1995. gada gūto praktisko pieredzi, dalībvalstīm tiek ieteikts precizēt vai pārskatīt savas vienpusējās deklarācijas Arbitrāžas konvencijas pielikumā, lai labāk atspoguļotu nostāju, ka bargs sods jāpiemēro tikai ārkārtas gadījumos, piemēram, ja notikusi krāpšana.

4. Trīs gadu laikposma sākums (termiņš lūguma iesniegšanai saskaņā ar Arbitrāžas konvencijas 6. panta 1. punktu)

Par trīs gadu laikposma sākumu uzskata dienu, kurā veikts „pirmais paziņojums par nodokļu pārskatīšanu vai līdzvērtīgs paziņojums, kas ir vai varētu būt par cēloni nodokļu dubultai uzlikšanai 1. panta nozīmē, piem., sakarā ar transfertcenu noteikšanas korekciju”.

Attiecībā uz transfertcenu noteikšanu dalībvalstīm iesaka piemērot šo definīciju, arī nosakot trīs gadu laikposmu, kas paredzēts 25. panta 1. punktā ESAO Parauga konvencijā par nodokļu uzlikšanu attiecībā uz ienākumu un kapitālu un kuru īsteno saskaņā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumiem, kas noslēgti ES dalībvalstu starpā.

5. Divu gadu laikposma sākums (Arbitrāžas konvencijas 7. panta 1. punkts)

- (i) Piemērojot Arbitrāžas Konvencijas 7. panta 1. punktu, lietu uzskata par iesniegtu saskaņā ar 6. panta 1. punktu, kad nodokļu maksātājs iesniedzis šādas ziņas:
 - a) identifikācijas datus (piemēram, nosaukums, adrese, nodokļu identifikācijas numurs) par līgumslēdzējas valsts uzņēmumu, kurš iesniedz lūgumu, un par citām pusēm, kas iesaistītas attiecīgajos darījumos;

- b) sīku izklāstu par attiecīgajiem lietas faktiem un apstākļiem (tostarp par attiecībām starp uzņēmumu un citām pusēm, kas iesaistītas attiecīgajos darījumos);
 - c) attiecīgo nodokļa periodu identifikācijas datus;
 - d) nodokļu pārskatīšanas, nodokļu audita ziņojuma vai līdzvērtīgu dokumentu kopijas, kas liecina par varbūtējo nodokļu dubultu uzlikšanu;
 - e) ziņas par visām pārsūdzībām vai tiesvedībām, ko iesniedzis uzņēmums vai citas puses, kas iesaistītas attiecīgajos darījumos, kā arī visus ar lietu saistītos tiesu lēmumus;
 - f) uzņēmuma paskaidrojumu par iemesliem, kādēļ tas uzskata, ka nav ievēroti Arbitrāžas konvencijas 4. pantā noteiktie principi;
 - g) apņemšanos, ka uzņēmums cik vien pilnīgi un ātri iespējams atbildēs uz visiem pamatotiem un atbilstīgiem kompetentās iestādes izteiktajiem pieprasījumiem un nodos kompetento iestāžu rīcībā savu dokumentāciju; kā arī
 - h) jebkuru konkrētu papildinformāciju, ko pieprasījusi kompetentā iestāde divu mēnešu laikā kopš nodokļu maksātāja lūguma saņemšanas.
- (ii) Divu gadu laikposms sākas vēlākajā no šādām dienām:
- a) dienā, kurā veikts paziņojums par nodokļu pārskatīšanu, t.i., nodokļu administrācijas galīgais lēmums par papildu ienākumiem, vai tam līdzvērtīgs paziņojums;
 - b) dienā, kurā kompetentā iestāde saņem lūgumu un obligāto informāciju, kā noteikts 5. punkta i) apakšpunktā.

6. Savstarpējās vienošanās procedūras saskaņā ar Arbitrāžas konvenciju

6.1. Vispārīgi noteikumi

- a) Neraugoties uz tūlītējām fiskālajām sekām, kas var skart kādu līgumslēdzēju valsti, tiek piemērots nesaistītu uzņēmumu darījuma princips, kā to paredz ESAO.
- b) Lietu izskata pēc iespējas ātrāk, ņemot vērā konkrētās lietas jautājumu sarežģītību.
- c) Tiek apsvērti jebkuri piemēroti līdzekļi, lai pēc iespējas ātri panāktu savstarpēju vienošanos, tostarp tikšanās; attiecīgā gadījumā uzņēmumu aicina paskaidrot savu viedokli kompetentajai iestādei.
- d) Ņemot vērā šī Kodeksa noteikumus, savstarpēja vienošanās būtu jāpanāk divu gadu laikā, sākot no dienas, kurā lieta tika sākotnēji iesniegta vienai no kompetentajām iestādēm saskaņā ar šī Kodeksa 5. punkta ii) apakšpunktu. Tomēr dažās situācijās (piemēram, ja lietā drīz var panākt risinājumu vai ja

darījums ir īpaši sarežģīts, vai trīsstūrveida lietās) var piemērot 7. panta 4. punktu (kurā paredzēta iespēja termiņus pagarināt), lai vienotos par nelielu pagarinājumu.

- e) Savstarpējās vienošanās procedūrai nebūtu jāuzliek nekādas neatbilstīgas vai pārmērīgas ievērošanas izmaksas personai, kas lūgusi procedūras piemērošanu, vai jebkurai citai personai, kas saistīta ar lietu.

6.2. ES trīsstūrveida transfertcenu gadījumi

- a) Tiklīdz līgumslēdzēju valstu kompetentās iestādes ir vienojušās, ka izskatāmā lieta ir ES trīsstūrveida lieta, tām nekavējoties jāaicina otra (pārējās) ES kompetentā(-s) iestāde(-s) piedalīties procesā un sarunās novērotāja vai aktīva dalībnieka lomā un kopā nolemt par turpmāko pieeju. Attiecīgi citai(-ām) ES kompetentajai(-ām) iestādei(-ēm) arī jāsniedz visa attiecīgā informācija, piemēram, organizējot informācijas apmaiņu. Cita(-as) ES kompetentā(-s) iestāde(-es) jāaicina apliecināt „sava” nodokļu maksātāja faktisko vai iespējamo iesaisti.
- b) Kompetentās iestādes, kas iesaistītas nodokļu dubultās uzlikšanas risināšanā ES trīsstūrveida lietās saskaņā ar Arbitrāžas konvenciju, var pieņemt vienu no šādām pieejām.
 - 1. Kompetentās iestādes var nolemt izmantot daudzpusēju pieeju (visu attiecīgo kompetento iestāžu tūlītēja un pilnīga līdzdalība), vai
 - 2. kompetentās iestādes var nolemt sākt divpusēju procedūru, kurā divpusējā procedūrā iesaistītās divas puses ir tās kompetentās iestādes, kas identificējušas (pamatojoties uz salīdzināmības analīzi, tostarp funkcionālo analīzi, un citiem saistītajiem faktuālajiem elementiem) citas dalībvalsts saistīto uzņēmumu, kas būtiski ietekmēja nesaistītu uzņēmumu darījuma principa rezultātu attiecīgo darījumu ķēdē vai komerciālajās/ finanšu attiecībās, un tām jāaicina otra (citas) ES kompetentā(-s) iestāde(-s) novērotāja lomā piedalīties savstarpējās vienošanās procedūras sarunās; vai
 - 3. kompetentās iestādes var paralēli sākt vairāk nekā vienu divpusējo procedūru un uzaicināt otru (citas) ES kompetento(-ās) iestādi(-es) novērotāja lomā piedalīties attiecīgās savstarpējās vienošanās procedūras sarunās.

Šādos nodokļu dubultās uzlikšanas gadījumos dalībvalstīm iesaka izmantot daudzpusējo procedūru. Taču par procedūru vienmēr jāvienojas visām kompetentajām iestādēm, pamatojoties uz konkrētās lietas faktiem un apstākļiem. Ja daudzpusējā pieeja nav iespējama un tiek sāktas divas (vai vairākas) paralēlas divpusējās procedūras, visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm jāiesaistās Arbitrāžas konvencijas procedūras pirmajā posmā vai nu kā līgumslēdzējām valstīm sākotnējā Arbitrāžas konvencijas piemērošanā, vai kā novērotājām.

- c) Novērotāja statusu var mainīt uz dalībnieka statusu atkarībā no sarunu attīstības un sniegtajiem pierādījumiem. Ja otra (citas) ES kompetentā(-s) iestāde(-s) vēlas piedalīties otrajā posmā (arbitrāžā), tai (tām) jāklūst par dalībnieku(-iem).

Ja otra (citas) ES kompetentā(-s) iestāde(-s) visā sarunu laikā paliek novērotāja statusā, tas neietekmē Arbitrāžas konvencijas noteikumu piemērošanu (piemēram, termiņus un procedurālos jautājumus).

Līdzdalība novērotāja statusā neuzliek otrai (citām) kompetentajai(-ām) iestādei(-ēm) saistības attiecībā uz Arbitrāžas konvencijas procedūras galīgo rezultātu.

Mainoties ar informāciju procedūras ietvaros, jāievēro parastās tiesiskās un administratīvās prasības un procedūras.

- d) Nodokļu maksātājam(-iem) cik vien iespējams drīz jāinformē attiecīgās nodokļu iestādes, ka lietā varētu būt iesaistīta(-s) cita(-s) persona(-s) citā(-s) dalībvalstī(-īs). Pēc šāda paziņojuma adekvātā termiņā jāsniedz visi attiecīgie fakti un apliecinošā dokumentācija. Šāda pieeja ne vien palīdzēs ātrāk rast risinājumu, bet arī novērsīs gadījumus, kad nodokļu dubultās uzlikšanas jautājumi netiek atrisināti dažādu dalībvalstu procedurālo termiņu dēļ.

6.3. Praktiskā darbība un pārredzamība

- a) Lai mazinātu izmaksas un kavēšanos, kas rodas tulkošanas dēļ, savstarpējās vienošanās procedūru, jo īpaši nostājas izklāstu apmaiņu, vajadzētu veikt vienā darba valodā vai līdzvērtīgā veidā, ja kompetentās iestādes var panākt divpusēju (vai daudzpusēju) vienošanos.
- b) Uzņēmumu, kas pieprasa savstarpējās vienošanās procedūru, par jebkuru būtisku attīstību lietā, kas rodas procedūras gaitā, informē tā kompetentā iestāde, kurai tas iesniedzis lūgumu.
- c) Tiek nodrošināta informācijas konfidencialitāte saistībā ar jebkuru personu, ko aizsargā divpusējs nolīgums par nodokļiem vai līgumslēdzējas valsts tiesību akti.
- d) Kompetentā iestāde apliecina nodokļu maksātāja lūguma saņemšanu par savstarpējas vienošanās procedūras uzsākšanu viena mēneša laikā pēc lūguma saņemšanas un vienlaicīgi informē kompetentās iestādes citā līgumslēdzējā valstī, kura ir iesaistīta lietā, nosūtot pielikumā nodokļu maksātāja lūguma kopiju.
- e) Ja kompetentā iestāde uzskata, ka uzņēmums nav iesniedzis obligāto informāciju, kas nepieciešama savstarpējās vienošanās procedūras uzsākšanai, kā minēts 5. punkta ii) apakšpunktā, tā aicina uzņēmumu divu mēnešu laikā pēc lūguma saņemšanas iesniegt konkrētu papildinformāciju, kas tai ir vajadzīga.
- f) Līgumslēdzējas valstis apņemas, ka kompetentā iestāde atbildēs uzņēmumam, kas iesniedz lūgumu, kādā no šiem veidiem:

- (i) ja kompetentā iestāde neuzskata, ka uzņēmuma peļņa ir iekļauta vai varētu būt iekļauta uzņēmuma peļņā citā līgumslēdzējā valstī, tā informē uzņēmumu par savām šaubām un aicina to izteikt turpmākus komentārus;
 - (ii) ja kompetentajai iestādei lūgums šķiet pamatots un tā pati var panākt apmierinošu risinājumu, tā attiecīgi informē uzņēmumu un pēc iespējas ātrāk veic tādu korekciju vai piešķir tādus atvieglojumus, kas ir pamatoti;
 - (iii) ja kompetentajai iestādei lūgums šķiet pamatots, bet tā pati nevar panākt apmierinošu risinājumu, tā informē uzņēmumu, ka tā centīsies atrisināt lietu ar savstarpējās vienošanās palīdzību ar attiecīgās citas līgumslēdzējas valsts kompetento iestādi.
- g) Ja kompetentā iestāde uzskata, ka lieta ir pamatota, tai būtu jāuzsāk savstarpējās vienošanās procedūra, informējot citas līgumslēdzējas valsts kompetento iestādi par tās lēmumu un nosūtot pielikumā šā Kodeksa 5. punkta i) apakšpunktā minētās informācijas kopiju. Vienlaicīgi tā informē personu, kas atsaukusies uz Arbitrāžas konvenciju, ka tā ir uzsākusi savstarpējās vienošanās procedūru. Kompetentā iestāde, kas uzsākusi savstarpējās vienošanās procedūru, arī informē citas līgumslēdzējas valsts kompetento iestādi un personu, kas iesniegusi lūgumu, — pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju — vai lieta ir iesniegta termiņā, kas paredzēts Arbitrāžas konvencijas 6. panta 1. punktā, kā arī par Arbitrāžas konvencijas 7. panta 1. punktā minēto divu gadu laikposma sākuma dienu.

6.4. Nostājas izklāstu apmaiņa

- a) Līgumslēdzējas valstis apņemas, ka, uzsākot savstarpējās vienošanās procedūru, tās valsts kompetentā iestāde, kurā veikta nodokļu pārskatīšana, t.i., ir pieņemts vai ir paredzēts pieņemt galīgo nodokļu iestādes lēmumu par ienākumiem vai līdzvērtīgu lēmumu, ar kuru paredz korekciju, kas ir vai varētu būt par cēloni nodokļu dubultai uzlikšanai Arbitrāžas konvencijas 1. panta nozīmē, nosūtīs nostājas izklāstu kompetentajai iestādei citā līgumslēdzējā valstī, kas iesaistīta lietā, izklāstot:
- (i) tās personas lietu, kura iesniegusi lūgumu;
 - (ii) savus uzskatus par lietas būtību, piemēram, kāpēc tā uzskata, ka notikusi vai varētu notikt nodokļu dubulta uzlikšana;
 - (iii) to, kā lietu varētu atrisināt, lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu, pievienojot izsmeļošu priekšlikuma skaidrojumu.
- b) Nostājas izklāstā iekļauj pilnīgu nodokļu pārskatīšanas vai korekcijas pamatojumu un pievieno pamatdokumentu, kas apstiprina kompetentās iestādes nostāju, un visu citu dokumentu sarakstu, kuri izmantoti korekcijas noteikšanai.
- c) Nostājas izklāstu pēc iespējas ātrāk nosūta kompetentajām iestādēm citās līgumslēdzējās valstīs, kuras iesaistītas lietā, ņemot vērā konkrētās lietas sarežģītību, un ne vēlāk kā četrus mēnešus laikā kopš vēlākās no šādām dienām:

- i) dienas, kurā veikts paziņojums par nodokļu pārskatīšanu, t.i., nodokļu iestādes galīgais lēmums par papildu ienākumiem, vai tam līdzvērtīgs paziņojums;
 - ii) dienas, kurā kompetentā iestāde saņem lūgumu un obligāto informāciju, kā noteikts 5. punkta i) apakšpunktā.
- d) Līgumslēdzējas valstis apņemas, ka, ja tās valsts kompetentā iestāde, kurā nav veikta vai nav paredzēts veikt nodokļu pārskatīšanu vai nav pieņemts vai nav paredzēts pieņemt līdzvērtīgu lēmumu, kas ir vai varētu būt par cēloni nodokļu dubultai uzlikšanai Arbitrāžas konvencijas 1. panta nozīmē, piemēram, sakarā ar transfertcenu noteikšanas korekciju, saņem nostājas izklāstu no citas kompetentās iestādes, tā atbildēs pēc iespējas ātrāk, ņemot vērā konkrētās lietas sarežģītību un ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pēc nostājas izklāsta saņemšanas.
- e) Atbildi sniedz kādā no šiem veidiem:
 - (i) ja kompetentā iestāde uzskata, ka ir notikusi vai varētu notikt nodokļu dubulta uzlikšana, un piekrīt nostājas izklāstā ierosinātajai risinājuma iespējai, tā attiecīgi informē otru (citas) kompetento(-ās) iestādi(-es) un pēc iespējas ātrāk veic attiecīgas korekcijas vai piešķir attiecīgus atvieglojumus;
 - (ii) ja kompetentā iestāde neuzskata, ka ir notikusi vai varētu notikt nodokļu dubulta uzlikšana, vai nepiekrīt nostājas izklāstā ierosinātajai risinājuma iespējai, tā nosūta atbilstošu nostājas izklāstu otrai (citām) kompetentajai(-ām) iestādei(-ēm), kurā izklāsta savus argumentus un ierosina provizorisku grafiku lietas izskatīšanai, ņemot vērā tās sarežģītību. Vajadzības gadījumā ierosinājumā iesaka dienu, kurā paredzama tikšanās, kurai jānotiek ne vēlāk kā 18 mēnešu laikā kopš vēlākās no šādām dienām:
 - aa) dienas, kurā veikts paziņojums par nodokļu pārskatīšanu, t.i., nodokļu iestādes galīgais lēmums par papildu ienākumiem, vai tam līdzvērtīgs paziņojums;
 - bb) dienas, kurā kompetentā iestāde saņem lūgumu un obligāto informāciju, kā noteikts 5. punkta i) apakšpunktā.
- f) Līgumslēdzējas valstis apņemas veikt attiecīgus pasākumus, lai paātrinātu procedūras, kur tas ir iespējams. Šajā sakarā līgumslēdzējām valstīm būtu jāparedz regulāri vismaz vienreiz gadā organizēt tikšanās starp kompetentajām iestādēm, lai apspriestu neizlemto lietu izskatīšanu savstarpējās vienošanās procedūras ietvaros (ar nosacījumu, ka šādu lietu skaits pamato šādas regulāras tikšanās).

6.5. Nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumi dalībvalstu starpā

Ciktāl tas attiecas uz transfertcenu noteikšanu, dalībvalstīm iesaka piemērot 1. līdz 3. punkta noteikumus arī attiecībā uz tām savstarpējās vienošanās procedūrām, kas ierosinātas saskaņā ar 25. panta 1. punktu ESAO Parauga konvencijā par nodokļu

uzlikšanu attiecībā uz ienākumu un kapitālu, ko īsteno ar nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanas līgumiem dalībvalstu starpā.

7. Lietu izskatīšana Arbitrāžas konvencijas piemērošanas otrajā posmā

7.1. Neatkarīgo personu saraksts

- a) Līgumslēdzējas valstis apņemas nekavējoties darīt zināmus Eiropas Savienības Padomes ģenerālsēkretāram to piecu neatkarīgu autoritatīvu personu vārdus, kuras var kļūt par padomdevējas komisijas locekļiem, kā minēts Arbitrāžas konvencijas 7. panta 1. punktā, kā arī ar tiem pašiem nosacījumiem informē par visām izmaiņām šo personu sarakstā.
- b) Nosūtot neatkarīgo autoritatīvo personu vārdus Eiropas Savienības Padomes ģenerālsēkretāram, līgumslēdzējas valstis pievieno šo personu *curriculum vitae*, kurā cita starpā jānorāda pieredze tieslietu, nodokļu un jo īpaši transfertcenu noteikšanas jomā.
- c) Līgumslēdzējas valstis var arī norādīt savā sarakstā tās neatkarīgās autoritatīvās personas, kuras atbilst prasībām, lai tiktu ievēlētas par priekšsēdētāju.
- d) Padomes ģenerālsēkretārs katru gadu vēršas pie līgumslēdzējām pusēm ar lūgumu apstiprināt to izvirzīto neatkarīgo autoritatīvo personu vārdus un/vai sniegt to personu vārdus, kas stājušās viņu vietā.
- e) Apkopots neatkarīgo autoritatīvo personu saraksts tiks publicēts Padomes tīmekļa vietnē.
- f) Neatkarīgām autoritatīvām personām nav jābūt nominējošās valsts pilsoņiem vai rezidentiem, bet viņiem jābūt līgumslēdzējas valsts pilsoņiem un rezidentiem teritorijā, kur piemēro Arbitrāžas konvenciju
- g) Kompetentajām iestādēm ieteicams izstrādāt vienotu deklarāciju, kurā tiek pieņemta nominācija un deklarēta neatkarība konkrētajā lietā un kuru paraksta izvēlētais neatkarīgās autoritatīvās personas.

7.2. Padomdevējas komisijas izveidošana

- a) Ja vien attiecīgās līgumslēdzējas valstis nav vienojušās citādi, līgumslēdzēja valsts, kas veikusi pirmo paziņojumu par nodokļu pārskatīšanu, t.i., kurā pieņemts galīgais nodokļu iestādes lēmums par papildu ienākumiem vai līdzvērtīgs lēmums, kas ir vai varētu būt par cēloni nodokļu dubultai uzlikšanai Arbitrāžas konvencijas 1. panta nozīmē, uzņemas iniciatīvu izveidot padomdevēju komisiju un rīko tās sanāksmes, vienojoties ar otru (citām) līgumslēdzēju(-ām) valsti(-īm).
- b) Kompetentajām iestādēm jāizveido padomdevēja komisija ne vēlāk kā 6 mēnešus pēc tā termiņa beigām, kas minēts Arbitrāžas konvencijas 7. pantā. Ja viena kompetentā iestāde to nedara, iniciatīvu var pārņemt cita iesaistītā kompetentā iestāde.

- c) Padomdevējas komisijas sastāvā parasti papildus priekšsēdētājam un kompetento iestāžu pārstāvjiem ir divas neatkarīgas autoritatīvas personas. Trīsstūrveida lietās, kad padomdevēju komisiju veido daudzpusējas pieejas ietvaros, līgumslēdzējām valstīm jāievēro Arbitrāžas konvencijas 11. panta 2. punkts, kas paredz papildu reglamentu, lai nodrošinātu, ka padomdevēja komisija, tostarp tās priekšsēdētājs, var pieņemt atzinumu ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu.
- d) Padomdevējai komisijai palīdz sekretariāts, kura praktisko izmitināšanu uzņemas līgumslēdzēja valsts, kas ierosinājusi padomdevējas komisijas izveidošanu, ja vien attiecīgās līgumslēdzējas valstis nevienojas citādi. Neatkarības nodrošināšanas nolūkā šis sekretariāts darbojas padomdevējas komisijas priekšsēdētāja pārraudzībā. Sekretariāta locekļiem ir pienākums ievērot slepenību, kā noteikts Arbitrāžas konvencijas 9. panta 6. punktā.
- e) Vietu, kur notiek padomdevējas komisijas sanāksmes, un vietu, kur jāpasludina tās atzinums, jau iepriekš izraugās attiecīgo līgumslēdzēju valstu kompetentās iestādes.
- f) Līgumslēdzējas valstis pirms padomdevējas komisijas pirmās sanāksmes to nodrošina ar visu attiecīgo dokumentāciju un informāciju un jo īpaši ar visiem dokumentiem, ziņojumiem, saraksti un secinājumiem, kas izmantoti savstarpējās vienošanās procedūras gaitā.

7.3. Padomdevējas komisijas darbība

- a) Lietu uzskata par nodotu padomdevējai komisijai dienā, kad priekšsēdētājs apstiprina, ka tās locekļi ir saņēmuši visu attiecīgo dokumentāciju un informāciju, kas minēta 7.2. punkta f) apakšpunktā.
- b) Padomdevēja komisija izskatīšanu veic iesaistīto līgumslēdzēju valstu oficiālajā valodā vai valodās, ja vien kompetentās iestādes nenolemj citādi, par to savstarpēji vienojoties, ņemot vērā padomdevējas komisijas vēlmes.
- c) Padomdevēja komisija var pieprasīt pusei, kura iesniegusi paziņojumu vai dokumentu, veikt tulkojumu valodā vai valodās, kuras izmanto lietas izskatīšanas gaitā.
- d) Ievērojot Arbitrāžas konvencijas 10. pantu, padomdevēja komisija var lūgt līgumslēdzējām valstīm un jo īpaši tai līgumslēdzējai valstij, kura veikusi pirmo paziņojumu par nodokļu pārskatīšanu, t.i., kurā pieņemts galīgais nodokļu administrācijas lēmums par papildu ienākumiem vai līdzvērtīgs lēmums, kas ir vai varētu būt par cēloni nodokļu dubultai uzlikšanai Arbitrāžas konvencijas 1. panta nozīmē, tikties ar padomdevēju komisiju.
- e) Padomdevējas komisijas procedūras izmaksas, kuras vienlīdzīgi sadala attiecīgo līgumslēdzēju valstu starpā, sastāv no padomdevējas komisijas administratīvajām izmaksām un neatkarīgo autoritatīvo personu honorāriem un izdevumiem.
- f) Ja vien līgumslēdzēju valstu kompetentās iestādes nevienojas citādi,

- i) neatkarīgo autoritatīvo personu izdevumu atlīdzinājums nepārsniedz atlīdzinājumu, ko parasti saņem augsti stāvoši ierēdņi līgumslēdzējā valstī, kura uzņēmusies iniciatīvu izveidot padomdevēju komisiju;
 - ii) neatkarīgo autoritatīvo personu honorāri ir noteikti 1000 euro apmērā katrai personai par katru padomdevējas komisijas sanāksmes dienu, un priekšsēdētājs saņem par 10 % lielāku honorāru nekā pārējās neatkarīgās autoritatīvās personas.
- g) Padomdevējas komisijas procedūras izmaksu faktisko samaksu veic tā līgumslēdzēja valsts, kura uzņēmusies iniciatīvu izveidot padomdevēju komisiju, ja vien attiecīgo līgumslēdzēju valstu kompetentās iestādes nav izlēmušas citādi.

7.4. Padomdevējas komisijas atzinums

Līgumslēdzējas valstis vēlas, lai atzinumā būtu iekļauti šādi elementi:

- a) padomdevējas komisijas locekļu vārdi;
- b) lūgumu; un lūgumā iekļautu šādu informāciju:
 - iesaistīto uzņēmumu nosaukumi un adreses;
 - iesaistītās kompetentās iestādes;
 - strīda faktu un apstākļu izklāsts;
 - skaidrs paziņojums par izteikto prasību;
- c) lietas izskatīšanas īss kopsavilkums;
- d) argumenti un metodes, ar ko pamatots lēmums, kas izteikts atzinumā;
- e) atzinums;
- f) vieta, kurā atzinums pasludināts;
- g) diena, kurā atzinums pasludināts;
- h) padomdevējas komisijas locekļu paraksti.

Kompetento iestāžu lēmumu un padomdevējas komisijas atzinumu paziņo šādi.

- i) Pēc lēmuma pieņemšanas kompetentā iestāde, kurai iesniegta lieta, nosūta kompetentās iestādes lēmuma un padomdevējas komisijas atzinuma kopiju katram no iesaistītajiem uzņēmumiem.
- ii) Līgumslēdzēju valstu kompetentās iestādes var vienoties, ka lēmumu un atzinumu publicēs pilnībā, tās var arī vienoties publicēt lēmumu un atzinumu, neminot iesaistīto uzņēmumu nosaukumus un izlaižot visas norādes, kas varētu atklāt iesaistīto uzņēmumu identitāti. Abos gadījumos ir nepieciešama uzņēmumu piekrišana, un pirms publicēšanas iesaistītajiem uzņēmumiem ir

rakstiski jāpaziņo kompetentajai iestādei, kurai iesniegta lieta, ka tiem nav iebildumu pret lēmuma un atzinuma publicēšanu.

- iii) Padomdevējas komisijas atzinumu sagatavo trīs (vai vairāk — trīsstūrveida lietās) oriģinālos, no kuriem pa vienam ir jānosūta katras attiecīgās līgumslēdzējas valsts kompetentajai iestādei un viens jānosūta Padomes Ģenerālsekretariātam arhivēšanai. Ja pastāv vienošanās par atzinuma publicēšanu, to dara publiski pieejamu oriģinālvalodā(-s) Komisijas tīmekļa vietnē.

8. Nodokļu iekasēšana un procentu maksājumi pārrobežu strīdu izšķiršanas procedūru laikā

- a) Dalībvalstīm iesaka veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar Arbitrāžas konvenciju paredzēto nodokļu iekasēšanas pārtraukšanu pārrobežu strīda izšķiršanas procedūru laikā tie uzņēmumi, kas iesaistīti šādās procedūrās, varētu panākt ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tie, kas iesaistīti valstu iekšējās pārsūdzības/tiesvedības procesā, lai arī šie pasākumi varētu nozīmēt, ka dažām dalībvalstīm jāveic izmaiņas to tiesību aktos. Dalībvalstīm būtu lietderīgi paplašināt šos pasākumus attiecībā uz pārrobežu strīdu izšķiršanas procedūrām, piemērojot nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumus, kas noslēgti dalībvalstu starpā.
- b) Tā kā savstarpējās vienošanās procedūras sarunās nodokļu maksātājam nevajadzētu ciest no dažādām pieejām attiecībā uz procentu iekasēšanu un atmaksu savstarpējās vienošanās procedūras gaitā, dalībvalstīs ieteicams izmantot vienu no šādām pieejām:
 - iekasēt nodokļus vai tos atmaksāt, nepiemērojot procentus, vai
 - iekasēt nodokļus vai tos atmaksāt, piemērojot procentus, vai
 - attiecībā uz procentu iekasēšanu vai atmaksu katru gadījumu izskatīt atsevišķi (iespējams, savstarpējās vienošanās procedūras gaitā).

9. Jauno ES dalībvalstu pievienošanās Arbitrāžas konvencijai

Dalībvalstis centīsies parakstīt un ratificēt konvenciju par jauno ES dalībvalstu pievienošanos Arbitrāžas konvencijai pēc iespējas ātrāk un katrā ziņā ne vēlāk kā divu gadu laikā kopš to pievienošanās ES.

10. Nobeiguma noteikumi

Lai nodrošinātu Kodeksa vienmērīgu un sekmīgu piemērošanu, dalībvalstis tiek aicinātas ik pēc diviem gadiem ziņot Komisijai par tā praktisko darbību. Pamatojoties uz šiem ziņojumiem, Komisija paredz ziņot Padomei un var iesniegt priekšlikumu pārskatīt Kodeksa noteikumus.